

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316200504
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6316200504.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu H. U., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom E. XX, B., proti žalovaným 1/ L. U., narodenému XX. XX. XXXX a 2/ T. U., narodenej XX. XX. XXXX, obaja žalovaní s trvalým pobytom P. X, B., obaja žalovaní právne zastúpení JUDr. Mariánom Slosjárom, advokátom, so sídlom Bakossova 14464/3G, Banská Bystrica, o odstránenie zásahu do vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/16/2016-92 z 23. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť na vlastné náklady odstrániť dreváreň postavenú na parc. C-KN č. XXXX/X v kat. úz. B., vedenú na LV č. XXXX a umožniť žalobcovi nerušený a neobmedzený prístup pešo, osobnými motorovými vozidlami a motorovými vozidlami nákladnej dopravy k obchodu a skladu postavenom na parc. C-KN č. XXXX v kat. úz. B., vedenom na LV č. XXX v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku m e n í tak, že žalobu v tejto časti z a m i e t a .

II. V ostatnej časti (výrok II. rozsudku) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania na súde prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 23. 10. 2017 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť na vlastné náklady odstrániť dreváreň postavenú na pozemku C-KN parc. č. XXXX/X vedenom na LV č. XXXX k. ú. B. a umožniť žalobcovi nerušený a neobmedzený prístup pešo, osobnými motorovými vozidlami a motorovými vozidlami nákladnej dopravy k obchodu a skladu na pozemku C-KN parc. č. XXXX vedenom na LV č. XXX k. ú. B. v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II. výrok). Súčasne vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Vo vzťahu k žalobcom požadovanému uloženiu povinnosti žalovaným 1/ a 2/ odstrániť dreváreň postavenú na pozemku C-KN parc. č. XXXX/X a umožniť mu prístup (pešo a osobnými a nákladnými motorovými vozidlami) k obchodu a skladu, ktoré sa nachádzajú na jeho pozemku C-KN parc. č. XXXX prvoinštančný súd aplikoval ust. § 127 ods. 1 a § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vychádzajúc z toho, že potom ako sa žalovaní 1/ a 2/ stali na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15. 03. 2016 bezpodielovými spoluvlastníkmi susediaceho pozemku C-KN parc. č. XXXX/X, postavili si na ňom dreváreň, ktorá znemožňuje otvorenie vchodových dverí železného skladu (čím blokuje vstup a prístup do neho pešo, resp. motorovým vozidlom) a ktorej umiestnenie súčasne obmedzuje aj prístup do stavby žalobcu súp. č. XXXX na pozemku C-KN parc. č. XXXX. Žalovaní 1/ a 2/ tým v rozpore s ust. 127 ods.

1 OZ znemožnili žalobcovi užívať železný sklad, ktorého presun na inú časť pozemku by si vyžiadal použitie špecializovaného mechanizmu a tento by sa musel presúvať cez pozemok C-KN parc. č. XXXX, ktorý by bol takýmto postupom vážne narušený (ak by to bolo vôbec možné). Žalovaní 1/ a 2/ obmedzili žalobcu aj v užívaní jeho stavby súp. č. XXXX slúžiacej ako pohostinstvo, v ktorej plánuje zriadiť obchod s potravinami. Využitie stavby je prakticky nemožné, lebo bezprostredne susediaca dreváreň bráni zabezpečeniu prístupu motorovými vozidlami za účelom zabezpečenia zásobovania.

3. Pokiaľ sa žalobca podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ odstrániť z jeho pozemku C-KN parc. č. XXXX časť vodovodnej prípojky a vrátiť pozemok do pôvodného stavu, bola žaloba podľa prvoinštančného súdu v tejto časti nedôvodná, pretože vodovodná prípojka podľa vykonaných dôkazov neprechádza cez tento pozemok žalobcu, ale prechádza cez parcely č. XXXX, XXXX, XXXX/X a XXXX/X a ohliadkou nebolo možné zistiť jej presný priebeh, lebo na pozemku C-KN parc. č. XXXX/X sa nachádza predmetná dreváreň, popod ktorú prípojka prechádza a ktorá spolu so susediacim plotom oddeľujúcim pozemky žalobcu a žalovaných 1/ a 2 / znemožňuje odkopanie na overenie jej skutočného priebehu. Preto v tejto časti žalobu zamietol.

4. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd zdôvodnil rovnakým pomerom úspechu a neúspechu oboch strán na úrovni 50 % a preto použil ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Proti prvému výroku rozsudku prvoinštančného súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Žiadali rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že žaloba bude aj v tejto časti zamietnutá a bude im priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

6. V odvolaní namietali, že pokiaľ napadnutým výrokom rozsudku „bolo zriadené právo cesty v prospech žalobcu“, neboli na to splnené zákonné podmienky určené ust. § 151o ods. 3 OZ, pretože žalobca má prístup k železnému skladu z verejnej komunikácie cez svoj vlastný pozemok C-KN parc. č. XXXX. Vytykali prvoinštančnému súdu, že túto okolnosť nezistil na zrealizovanej ohliadke, ktorú vykonal nedostatočne, pričom daný priestor má šírku len 2,4 m a nákladné vozidlá šírku 2,55 m, čiže sa tam nezmestia. Pochybenie súdu prvej inštancie videli aj v tom, že právo cesty zriadil bez akejkoľvek kompenzácie v ich prospech a napokon v tom, že nedostatočným odôvodnením rozsudku bolo porušené ich právo na spravodlivý proces.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaných 1/ a 2/ viazaný jeho rozsahom a dôvodmi v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP, podľa ust. § 385 ods. 1 CSP nariadil na prejednanie odvolania pojednávanie, na ktorom zopakoval a doplnil dokazovanie o aktuálne listy vlastníctva a na základe toho rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (I. výrok) podľa ust. § 388 CSP zmenil, pretože neboli podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

9. Na pojednávanie odvolacieho súdu nariadené na deň 13. 06. 2019 sa žalobca nedostavil, hoci predvolanie podľa doručenky prevzal dňa 23. 05. 2019, svoju neúčast' vopred neospravedlnil, nežiadal o jeho odročenie. Odvolací súd preto konal v jeho neprítomnosti. Až po pojednávaní doručil odvolaciemu súdu ospravedlnenie, v ktorom uviedol, že sa mylne domnieval, že pojednávanie sa má konať dňa 19. 06. 2019 a preto sa za svoju nepozornosť ospravedlňuje.

10. Právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ zopakoval, že žalobca má prístup k železnému skladu cez vlastný pozemok, nie je tak odkázaný na ich pozemok. Obchod, resp. pohostinstvo v stavbe súp. č. XXXX doteraz nezriadil.

11. V prvom rade je potrebné uviesť, že rozsudok prvoinštančného súdu nebol napadnutý vo výroku o zamietnutí žaloby ohľadne uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ odstrániť vodovodnú prípojku (II. výrok), preto tento výrok zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

12. Predmetom konania v dôsledku toho zostalo odstránenie drevárne z pozemku C-KN parc. č. XXXX/X a uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ umožniť žalobcovi prístup k jeho stavbe súp. č. XXXX a železnému skladu, ktoré sú na pozemku C-KN parc. č. XXXX.

13. Rovnako ako prvoinštančný súd, tak aj odvolací súd mal preukázané, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností v k. ú. B. vedených na LV č. XXX ako C-KN parc. č. XXXX druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a stavba súp. č. XXXX - prevádzková budova na parcele č. XXXX. Na tejto má žalobca súčasne umiestnený železný (plechový) sklad. Žalovaní 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi susediacej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k. ú. B. ako C-KN parc. č. XXXX/X ostatné plochy o výmere XX m². Túto zaberá sporná dreváreň postavená na ňom žalovanými 1/ a 2/ niekedy po tom, ako tento pozemok v roku 2016 kúpili. A takisto mal aj odvolací súd za preukázané, že v dôsledku postavenia drevárne nemôže žalobca plnohodnotne otvoriť vstupné dvojkrídlové dvere na svojom železnom sklade, ktoré smerujú do pozemku žalovaných 1/ a 2/ C-KN parc. č. XXXX/X, pretože vzdialenosť medzi dverami a zadnou stenou drevárne je len niekoľko málo desiatok centimetrov.

14. Prvoinštančný súd tento stav vyhodnotil tak, že žalovaní 1/ a 2/ postavením drevárne znemožnili žalobcovi užívať železný sklad a obmedzili ho aj v užívaní jeho stavby súp. č. XXXX, neuvedomil si však, že obmedzenia žalobcu vznikli ako dôsledok nadobudnutia vlastníckeho práva žalovanými 1/ a 2/ k pozemku C-KN parc. č. XXXX/X a nie v dôsledku postavenie drevárne, ktoré bolo len realizáciou ich vlastníckeho práva a že žalobca nemá žiaden právny titul zakladajúci jeho právo používať pozemok žalovaných 1/ a 2/ ako prístup ku skladu a stavbe aj keby na ňom dreváreň nestála. Inak povedané, samotné odstránenie drevárne by nijak neriešilo problém s prístupom žalobcu či už k železnému skladu alebo k prevádzkovej budove súp. č. XXXX, pretože nemá žiadne právo prechádzať po pozemku žalovaných 1/ a 2/.

15. Podľa odvolacieho súdu prvoinštančný súd pri posudzovaní tejto časti žaloby nevenoval dostatočnú pozornosť tomu, čoho sa žalobca skutočne domáha. V dôsledku toho síce použil zodpovedajúce ust. § 127 ods. 1 OZ, nesprávne ho ale aplikoval na zistený skutkový stav veci, na druhej strane použil ust. § 151o ods. 3 OZ, ktorý na prejednávajúcu vec vôbec nedopadá. V napadnutom výroku totiž deklaroval povinnosť žalovaných 1/ a 2/ umožniť žalobcovi prístup vo vymedzenom rozsahu (pešo, osobnými a nákladnými vozidlami), ale urobil tak bez zodpovedajúceho právneho podkladu (právneho titulu, na základe ktorého by žalovaní 1/ a 2/ takúto povinnosť mali) poukazujúc na ust. 151o ods. 3 OZ, ktoré je na prejednávajúcu vec neaplikovateľné a ktoré je ustanovením umožňujúcim súdu ešte len konštituovať takýto právny základ (zriadenie vecného bremena v podobe práva cesty cez príľahlý pozemok).

16. Podľa ustanovenia § 151 ods. 3 OZ, ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príľahlého pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príľahlý pozemok.

17. Poukazujúc na citované ustanovenie aj žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní mylne vychádzali z toho, že „prvoinštančný súd zriadil právo cesty v prospech žalobcu“, hoci napadnutým výrokom rozsudku prvoinštančný súd nič také nevyslovil a ani vysloviť nemohol, keďže bol viazaný žalobným návrhom (podľa § 216 ods. 1 CSP, pretože nešlo o prípad podľa § 216 ods. 2 CSP, kedy by žalobným návrhom viazaný nebol), ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti umožniť prístup a nie zriadiť vecné bremeno práva cesty po pozemku žalovaných 1/ a 2/. Bezpredmetným tak bolo naplnenie podmienok ust. § 151 ods. 3 OZ ako to namietali v odvolaní, keďže toto ustanovenie v súdenom prípade vôbec nemožno použiť - žalobca sa zriadenia vecného bremena cesty nedomáhal.

18. Prvoinštančný súd mal už len z týchto dôvodov žalobu zamietnuť, pretože ako už odvolací súd uviedol, ak žalobca nepreukázal žiadne právo používať pozemok C-KN parc. č. XXXX/X vo vlastníctve žalovaných 1/ a 2/ za účelom prístupu na prechod (či prejazd) ku skladu a prevádzkovej budove súp. č. XXXX, tak im nebolo možné napadnutým výrokom rozsudku uložiť, aby umožnili (inými slovami strpeli) žalobcovi prístup po ich pozemku a už vôbec nebol dôvod, aby odstraňovali dreváreň, ktorú si na svojom pozemku postavili na základe príslušného oprávnenia zo strany stavebného úradu (čo v spore tvrdil žalovaný 1/ a žalobca to ani nepoprel).

18. Súd prvej inštancie ináč správne vychádzal z ust. § 127 ods. 1 OZ, ktoré zakladá zákonné obmedzenie vlastníckeho práva v rámci úpravy tzv. susedských práv, keďže v prejednanom prípade

išlo o kolíziu vlastníckych práv žalobcu na jednej strane a žalovaných 1/ a 2/ na strane druhej v súvislosti so susediacimi nehnuteľnosťami. Podľa tohto ustanovenia platí, že vlastník vecí sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozil výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikáť na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok.

19. Nesprávna aplikácia citovaného ustanovenia ale spočívala v tom, že podľa ust. § 127 ods. 1 OZ možno uložiť vlastníkovi len povinnosť zdržať sa presne vymedzeného rušenia, nie povinnosť niečo pozitívne konať, napr. vec premiestniť, či odstrániť (viď R 3/1988). Preto aj toto malo byť dôvodom na zamietnutie žaloby ohľadne žalovanej povinnosti odstrániť dreváreň.

20. Odhliadnuc od toho, odvolací súd mal preukázané (najmä fotodokumentáciou z ohliadky prvoinštančného súdu a vyjadreniami strán na nej), že prevádzková budova žalobcu súp. č. XXXX je umiestnená bezprostredne pri verejnej komunikácii tak, že svojou prednou stenou (na ktorej sa nachádza nápis „X.“) vytvára hranicu medzi pozemkom C-KN parc. č. XXXX, na ktorom je postavená a touto verejnou komunikáciou. K budove je teda možné sa dostať hneď z verejnej komunikácie, popri tom do nej vedú z boku zo strany susedného pozemku žalovaných C-KN parc. č. XXXX/X vchodové dvere, ktoré sa dajú použiť na vstup z verejnej komunikácie a navyše (ako uviedol žalobca), vstup do budovy je aj zo zadnej strany (kde ho zriadil nájomca budovy pán Vojtko) po pozemku C-KN parc. č. XXXX vo vlastníctve žalobcu. Po tomto pozemku má súčasne žalobca aj prístup k bočnej strane železného skladu (je síce pravdou, že nie ku vstupným dverám).

21. Žalobca tak má legálny prístup k svojej nehnuteľnosti (prevádzkovej budove) z verejnej komunikácie a takisto sa môže dostať po svojom pozemku aj ku železnému skladu (a pomerne jednoducho si prípadne zriadiť vstup z tejto strany, ak by jej premiestnenie nebolo možné) bez toho, aby bolo nutné podľa ust. § 127 ods. 1 OZ, či iného ustanovenia zasahovať do vlastníctva žalovaných 1/ a 2/, či už k pozemku C-KN parc. č. XXXX/X alebo drevárni na ňom postavenej. Vždy je totiž potrebné mať na mysli ústavný princíp, že vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu (čl. 20 ods. 1 Ústavy SR), ktorý nachádza svoj výraz v ust. § 124 OZ. Podľa tohto ustanovenia (ktoré citoval aj prvoinštančný súd) platí, že všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana. Za danej situácie by teda nebolo možné pomerne jednostranne uprednostniť vlastníctvo žalobcu na úkor vlastníctva žalovaných 1/ a 2/ bez uváženia aj týchto aspektov prípadu (možností iného prístupu žalobcu).

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku (I. výrok) a žalobu zamietol ako nedôvodnú aj ohľadne odstránenia drevárne z pozemku C-KN parc. č. XXXX/X a uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ umožniť prístup k stavbe súp. č. XXXX a železnému skladu na pozemku C-KN parc. č. XXXX.

23. Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu (II. výrok) zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

24. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). Nakoľko žaloba bola v konečnom dôsledku zamietnutá v celom rozsahu a odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ bolo plne vyhovené, plne úspešnými v prvoinštančnom aj odvolacom konaní boli žalovaní 1/ a 2/. Preto im odvolací súd s použitím ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie a tiež náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).